

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 2

Ročník XI.

Únor 2005

Doba postní v mnohých z nás evokuje neradostné období odříkání a navíc špatného počasí českého předjaří. Jinými slovy chmurná nuda. Jak by se na ni mohl někdo těšit?

Půst lze ovšem vidět také jinak. Celý rok se honíme, máme málo času, vlastně máme „půst od hlubších myšlenek na Boha“, protože ho vnímáme spíš v útržkovitých vzpomínkách. Alespoň při modlitbě bychom tedy měli v postním čase náležitě sledovat její smysl. Plnit to důsledně není jednoduché. Domyslíme-li však například každé slovo Otčenáše, je to obrovská vzpruha a radost. Lze také číst v bibli nebo zvolit jinou duchovní četbu – knih s duchovní tematikou je dnes kolem nás dostatek.

Naše postní omezení by měla být přiměřená a nastavená individuálně, dnes už zdaleka není nejdůležitější omezování jídla. Každý má své slabosti, byť je někteří dokážou před druhými úspěšně skrývat. Kouření, televize, počítačové hry,... Měli bychom být sami v sobě natolik pravdiví, abychom se rozhodli pro účinný půst „na míru“.

Saša Mesanyová

Z FARNOSTI

Zpívání s kytarou bude opět v pondělí 7. února v **19:19** v **Klubu**.
Doprovází Markéta a Petr Lutkovi.

Srdečně zveme na besedu s písničkami

Jaroslav Hutka

ve čtvrtek 10. února 2005 v 19:19 v Klubu

Vstupné 40 Kč

Zdeněk Řeřicha, moderátor

Katecheze pro dospělé jsou v naší farnosti vždy ve středu od 19:15 do 21:00 (sraz je před farou v 19:05), v únoru kromě 9. 2. 2005.

Vede je Mgr. Simona Skřivánková.

Pokud se vám nehodí středa, je možné navštěvovat Biblické hodiny v Pastoračním středisku sv. Vojtěcha v Praze 6 vždy v pondělí od 19:30 do 20:30. Jedná se o šest setkání na téma: „Pokání v Písmu“, které povede P. Jaroslav Brož Th.D. – 14., 21. a 28. února, 7., 14. a 28. března (21. 2. od 19 do 20 hod.).

Setkání s přáteli nejen z farnosti se koná v úterý 22. února v 19:19 v Klubu. Tentokrát si budeme povídat mimo jiné na téma koncerty v našem kostele.

Ludmila Jirsová

Bibliodrama v Kolíně

Sestry a bratři v Kristu, milí farníci!

Máte-li chuť prožít víkend v hlubším kontaktu s Písmem svatým a se sebou samými, nabízíme vám bibliodrama v Kolíně, a to **od 25. do 27. února 2005**. Povede je Mgr. Elena Strupková. S ní a s bibliodramatem jste již někteří měli možnost se setkat ve Farním klubu. Pro ty, kdo nevědí, oč jde: *Bibliodrama je jedním ze způsobů skupinové práce s biblí, ve kterém máme příležitost prožít, objasnění a přijetí biblického textu, a to prostřednictvím tvořivého přístupu a individuálního ztvárnění. Drama se rodí jako setkání biblických příběhů s našimi životy. Ovšem o zážitkových metodách nestačí jen hovořit, je to třeba zažít. Ubytování bude zajištěno v jezuitském domě (bývalý klášter kapucínů). Cena minimálně 600 Kč na osobu za víkend. Kapacita je omezená. Zájemci, hlase se na faře co nejdříve. (Můžete dát vědět o svém zájmu o bibliodrama i tehdy, pokud se vám uvedený termín nehodí – není to zřejmě poslední akce svého druhu.)*

za pastorační radu Lucie Vorlová

Zveme Vás na
přednášku s besedou na téma

Odpouštění

Prof. Jaro Křivohlavý

ve čtvrtek 3. března 2005 v 19:19 v Klubu

Známý psycholog prof. Jaro Křivohlavý oslaví 19. března 2005 své osmdesátiny. Jeho knihy z oblasti psychologie jsou velmi populární právě pro svůj srozumitelný jazyk a hluboké porozumění lidské duši. Nejen pravidelní návštěvníci našich klubových pořadů si vybaví jeho povídání o tom, „jak přežít tlak doby a zůstat křesťanem“, které se setkalo s velkým úspěchem. Také tentokrát doufáme, že si nenecháte ujít tohoto skvělého vypravěče a odborníka a mimořádného člověka.

Janka Procházková

Viz také článek v rubrice „Z farní knihovničky“

CO NÁS ZAUJALO

Pohlédnutí za vánoční dobou

Ráda bych se podělila o několik zážitků z vánoční doby. Otázka, která se pokládá okolo Vánoc, zní: „Jak letos oslavíš Silvestra?“ Když jsem se zamyslela nad touto otázkou, přemýšlela jsem, zdali vůbec mám tento svátek sv. Silvestra slavit. Říkala jsem si, že každá jiná zábava se vyvede kolikrát lépe než nucená zábava v tento den. A je vůbec co slavit? Když se poohlédneme, co tragického se odehrálo v roce 2004, běhá mi až mráz po zádech. Ale pak jsem si uvědomila, že je třeba decentně tento uplynulý rok oslavit. Ale hlavně je třeba poděkovat za vše prožité v minulém roce, za každý prožitý den. A tak jsem 29. prosince obvolala své známé (co se dalo). V pátek 31. prosince jsme se sešli na děkovné mši svaté v 16 hodin a potom jsme slavili v Klubu až do devíti večer. Všem se to moc líbilo, každý měl radost ze společně prožité chvíle. A tak se omlouvám těm, na které jsem zapoměla. Dá-li Pán, za rok se opět sejdem. Přijďte i vy, „neobvolaní“.

Netrvalo dlouho a začala probíhat Tříkrálová sbírka. Každý, kdo se přihlásil ke kasičce (až na pár výjimek), opravdu zdatně vybíral celý týden na úkor svého času i povinností, které se musely odložit na později. Vše se nakonec zvládlo, nálada byla optimistická. Setkání s různými lidmi bylo pro nás obohacujícím.

A tak všem jenom velký dík za tuto obětavou práci. Výsledky se brzy dovíme, nezáleží však na kvantitě, ale na chuti a snaze se pustit do záslužné práce. Jenom mě trochu mrzí, že někteří z těch, kdo dostali příspěvek během roku, se do sbírky nezapojili. Snad příště.

Helena Podlahová

Professor Erazim Kohák ve Farním klubu

„Jsem rodilý Pražák z evangelické rodiny s krkonošskými kořeny. Jméno kohák znamenalo ve starší češtině pařez. Osvícenské křesťní jméno Erazim se odvozuje z řeckého eros, láska. V původní formě Erasmus znamenalo láskyhodný. Podle jména bych tedy byl pařez k pomilování.“

Na den konání ekumenické bohoslužby v našem kostele byla v duchu ekumenismu ohlášena přednáška profesora Erazima Koháka na téma Amerika a náboženství, kterou připravil a moderoval Zdeněk Řeřicha. Panující obavy z toho, že jedna akce bude konkurovat druhé, se naštěstí nepotvrdily, a profesora Koháka si přišlo poslechnout téměř osmdesát dychtivých posluchačů. Jádrem přednášky bylo zamyšlení nad dvojakostí přístupu k Bohu prostřednictvím náboženství. Na jedné straně stojící důvěra a vděčnost, které zahánějí strach a povzbuzují naději do budoucna, a na druhé straně pak nedůvěra a nenávisť ke všemu, co se staví jakoby proti Bohu, a s tím související obavy z budoucnosti. Všechny světové konflikty jsou toho odrazem, neboť oba tyto přístupy jsou vedeny z domnělé lásky k Bohu. Hodnocení obou jsme se však od prof. Koháka nedočkali – to ponechal k vlastní úvaze každého posluchače.

Sám sebe představil prof. Kohák jako rodilého Pražana z evangelické rodiny, spisovatele a publicistu, který za svůj život napsal přes dvacet knih. Krátce nás seznámil i se svým životem v Americe, kde působil jako profesor na Bostonské universitě. *„Jak zacinkaly klíče, sbalil jsem svůj raneček vzpomínek a v květnu 1990 jsem měl své první přednášky na Filozofické fakultě UK v Praze. Tři roky jsem ještě každý podzim dojížděl na semestr do Bostonu, pak od roku 1994 už působím jen v Praze.“* Kromě svého působení na Filozofické fakultě UK dokončuje čtyřletý termín jako člen Rady České televize a je aktivním členem klimentského sboru Českobratrské církve evangelické.

Profesor Kohák kandidoval již podruhé do Senátu, tentokrát na Praze 11, kde došlo ke zrušení podzimního volebního výsledku. *„Máme modrý Hrad, modré kraje, modrý Senát a brzy snad i modrou Sněmovnu a modrou vládu. Jenže jedna ruka netleská, jedna barva nemaluje. Potřebujeme také opozici. Proto kandiduji do Senátu za všechny, kdo už nechtějí vládu jedné barvy, za Senát pestřejší,“* říká při zdůvodnění své kandidatury, a že je sociálním

demokratem nezapře ani tato přednáška. Je totiž přesvědčen o tom, že křesťanství a sociální demokracie nejsou v rozporu, každý křesťan by se měl angažovat pro spravedlnost, včetně spravedlnosti sociální. „*Nikdy jsem nelitoval, že jsem se vrátil. Rád pozoruji, jak se hojí rány padesáti let. Avšak trápí mě, že naše společnost dnes dělá ze sobectví ctnost – a teď dokonce „šanci“ – a že i sociální demokracie někdy jako by zapomínala, že má být stranou budoucnosti, stranou demokracie, stranou sociálního a ekologického svědomí. Největší chyba vždy je nedělat nic jen proto, že člověk může udělat jen málo. Chci udělat to své málo. Přesluhuji jako kantor, píši do novin – a ač jsem člověk od natury nepolitický, kandiduji teď do Senátu.*“

Z toho, jak moudrého a názorově konzistentního člověka jsme v profesoru Kohákovi poznali, lze jen litovat, že v České straně sociálně demokratické není více Koháků.

Podrobný životopis prof. Koháka najdete v knize rozhovorů s Romanem Šantorou a Jiřím Zajícem, Erazim Kohák: Poutník po hvězdách (Portál Praha, 2001).

H. Outratová

Z myšlenek Erazima Koháka o víře

Pro mě základním prožitkem je uvědomění si naprosté nesamozřejmosti všeho, co je, co jsme, co máme. Je to uvědomění, že všechno by mohlo stejně dobře nebýt, že nic není nutné, nic není jisté – a vědomí naprostého zázraku, že uprostřed vší té nicoty, uprostřed nesmírné kosmické prázdnoty něco je. Že jsou hory, lesy, stráně, nebesa i zem, že je teplo a láska – a že jsem i já. Nijak jsem si to nezasloužil, spíš naopak. Není důvod, proč bych měl být. Přesto jsem. Je to veliký zázrak, a zároveň závazek.

Víra začíná, když si uvědomíme, že nic není samozřejmé, a žasneme nad zcela neopodstatněnou skutečností, že něco je. Pak mohu jít dvěma směry. Mohu považovat bytí – v docela nemystickém smyslu, prostě, to, že jsem a že něco je – za ironickou náhodu. Nebo mohu považovat to, že jsem, za zázrak a zcela nezasloužený dar v důvěře, že ten, ta, či to, kdo život dává, mi nadřzuje.

To je cesta věřícího. Víra není soubor věroučných vět. Je to postoj k životu, který život považuje za dar – a závazek. Tolik mi bylo dáno – a prosím, je to dar: nic jsem neudělal, abych si život zasloužil.

To je, co zavazuje. Ne věrouka, která jen vkládá prožitek do slov. Zavazuje vědomí, že mi tolik bylo dáno, že je na mně, abych rozdával něco z té radosti, která mě potkala. Děkovat Bohu a sloužit mu v Božím stvoření, to je ten nevlastnější výraz víry.

František Jirsa

O společenství po 10 letech (ještě k 10. jubileu Sněženky farní)

Svým lednovým číslem vstoupila Sněženka farní do druhého desetiletí svého života, a to je jistě důvodem k naší radosti. Stala se natolik samozřejmou součástí našeho života ve farnosti, že možná už zapomínáme být dosti vděční za to, že ji máme. Už deset let nás s železnou pravidelností každý měsíc informuje o veškerém dění spojeném s naší farností, což rozhodně není snadné, a už vůbec ne samozřejmé – jen zkuste odhadnout, kolik asi hodin představuje příprava vydání oněch více než sta čísel! Ona nám navíc prokazuje ještě tu dobrou a neocenitelnou službu, že nám nastavuje zrcadlo naší vlastní podoby: jací že to vlastně jsme, my křesťané, žijící v srdci Prahy na přelomu 20. a 21. století!?

Když se před deseti lety poprvé objevila, byla to taková pravá sněženka: drobná, nesmělá kytička našich (možná smělých) představ a přání, která se hrne na svět, a ani si přitom neuvědomuje, že by třeba také mohla zmrznout. Naštěstí se tak nestalo a sněženka žije dál, s námi i pro nás, a jistě i díky její existenci si můžeme častěji připomenout a snáze uvědomit, že přes všechny možné rozdíly patříme do jednoho farního společenství u Panny Marie Sněžné. A je to právě téma společenství, které provází Sněžunku farní od samého počátku její existence. Tehdy – před těmi mnoha či málo lety – jsme se zabývali otázkou, co vlastně takové společenství znamená a zda jej dokážeme vytvořit.

Uplynulo deset let, svázané ročníky Sněženky vypovídají o mnoha a mnoha událostech, skoro by se dalo říci, že příležitostí k vytvoření dobrého společenství bylo za tu dobu víc než dost. Dnes už se sice tolik nezabýváme samotným významem toho slova, téma společenství tím však nepřestává být i nadále aktuální a stále má klíčový význam v životě naší farnosti. Pravdou je, že lidé přicházejí a odcházejí, mladí stárnou a časy se mění. Ale pokročili jsme – my, kteří zůstáváme – vůbec nějak v našem poznávání a chápání významu tohoto slova? Abychom se to dozvěděli, zkusme si jeden každý odpovědět na několik jen tak namátkou položených otázek: Jaké jsou naše vztahy? Známe se vůbec dobře? Umíme si vzájemně naslouchat? Dokážeme ctít názor druhého? Neztrpčujeme si život přílišným očekáváním? Jsme dostatečně věrohodní? – a jistě by těch otázek mohlo být ještě mnohem víc a jistě by mohly mít konkrétnější podobu.

Má-li snad někdo z nás pocit, že by podle pravdy nedokázal na leckterou z těchto otázek odpovědět kladně, rozhodně by se tím neměl zase tolik rmoutit, protože hledání pravdy a život v pravdě – to jsou úkoly nás křesťanů na celý život. Protože věřím, že cokoliv je u lidí nemožné – s Boží pomocí lze dosáhnout, bude myslím pro začátek stačit, když s novým odhodláním a hlavně

s důvěrou v našeho nebeského Otce nebojácně vykročíme do dalšího desetiletí pod ochranou Panny Marie Sněžné.

A závěrem ještě poděkování všem tvůrcům Sněžanky uplynulého desetiletí, a do dalších let hodně energie, inspirace a radosti ze společného díla!

Hana Outratová

Historia Franciscana – ohlasy k výstavě 1

Ohlasy k výstavě vybírám nejprve z lístků, které nám zanechaly děti, jak je vybídla paní učitelka.

»Výstava byla dobrá, byla bych ráda, kdyby bylo těchto výstav víc. Moc se mi líbily ty obrázky tužkou („krátké komixy“). Mám ráda tyhle výstavy, ale chtělo by to, abychom měli více času na prohlídku.«

»Tato výstava je všechny velice zajímavá a naučná, protože se dozvídáme, jak františkáné přišli do Prahy a dozvíme se také, co se dělo potom, co přišli do tohoto kláštera až do této doby. Pro mě osobně je tato výstava velice dobrým zážitkem, na který budu ještě dlouho vzpomínat!« Ivan, 11 let

»Bylo to krásné, ta knihovna, byla krásně stará, a jak jsem si všiml, ty knihy se málem rozpadly. A když jsme z knihovny odcházeli, cítil jsem jakoby pudink. Tato výstava je poučná, dozvím se z ní víc než třeba na Pražském hradě. A těch obrázků, no prostě úžasné.« Jan, 12 let

»Bylo to moc zajímavé, ale bohužel to pro mě moc není, takže jsem to brala spíš jako povinnost. Ale kdybych to měla studovat, tak se určitě přijdu!!!« Bára, 12 let

»Bylo to moc hezké a přehledné a pohledné a naučné. Ani by mi nestačili slova na tu chválu. Bylo to: krásné, nádherné, hezké, hezoučké, bylo mi to simpatické. No prostě super. Díky za krásné poučení. Díky, Díky, Díky no prostě Díky!!!!« Anna, 12 let

»Při výstavě by mělo být více františkánů.«

»Jó, je to dobrý. Mohlo by to být lepší, moc toho není o nekrologii. Jinak je to tu super, nejlepší jsou cepy a vtipné obrázky od Holoty. Těším se na další výstavu. Už jsem tu jednou byl.« L., 11 let

»Tato výstava se mi líbila? Ale nedalo se tu dýchat. Jen někdy tu zavanul čerstvý vzduch. Ale jinak to tu bylo dobré a zajímavé.«

»Bylo to moc pěkný, všechny exponáty byly skvělý, úžasně obsáhlá výstava. Byl jsem nadšen. Je to skvělé, nemoh jsem se nabažit krásy exponátů.«

»Výstava se mi docela líbila. Něco jsem se naučil. Nejvíce se mi líbili vtipné obrázky, protože byli doopravdy vtipné. Pak se mi ještě líbil oděv, co nosí františkáni. Těším se na další výstavu.« Jakub, 12 let

»Nejvíce z té výstavy se mi líbil ten roztrhaný oblek. Taky docela zajímavá byla ta knihovna, i když tam byla celkem zima. V té knihovně byl dobrý ten velký zpěvník, ale mohl jste nám něco zaspívat.«

»...Zajímala mě, protože má maminka je členkou třetího Františkánského řádu, a když jsem tu výstavu viděla, bylo to SUPER!«

»Nejlepší bylo ty cepi a ten probodnutej plášť. Nejhezčí byla ta knihovna a těch hodně knih, který tam byli. Potom se mi líbila ta skříňka se smrtkou, ale nejzajímavější byl HIGROMETER...«

»...Bylo to hezké, naučné, líbilo se mi to slunce IHS. Opravdu to bylo velmi zajímavé a také tam byla sranda.«

Ohlasy spíše na knihovnu:

»Mě se líbila velká kniha v knihovně. Proč: protože má hodně stran a je z dobrého papíru a ještě se mi líbila celá ta velká knihovna, ale jinak nic moc.«
H., 12 let

»Bylo to dost COOL! Nejlepší byla knihovna, ale nebyla tam kniha se „Z“, ale nepochopil sem, jak pracuje HYGROMETER.«

»Nejhezčí byla knihovna. Úplně jsem měla chuť jednu knížku si odnést a přečíst → paní učitelka mi to bohužel nedovolila ☹.«

br. Regalát

CHARITA - TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Pán je vynalézavý

Letošní Tříkrálová sbírka byla pro nás jiná. Ale ona je vždycky nějak jiná. A proto je to jedinečné. Každoročně se tedy vydáváme do ulic v očekávání té nové jedinečnosti...

Letos jsme nechodili po ulicích, ale jen tiše stáli u vchodu do Františkánské zahrady. Scházel nám totiž třetí král Bára – naše odvážná „vyvolávačka“ a zvučný zvoneček. *Propadli jsme jakémusi pocitu trapnosti a nezbylo nám nic jiného než tiše stát a doufat, že si nás někdo všimne a ulehčí svému srdci a zatíží naši kasičku...*

Zima se pomalu ale jistě vkrádala pod naše převleky, čas ubíhal velice líně a nohy začaly bolet jak po pěkný túře.

Naše vytrvalost a odhodlanost vybrat co nejvíce se pomalu vytrácela a začalo hlodat pokušení v podobě tepla klubového či rodinného krbu. Ach jo! V tuhle pro nás náročnou chvíli jsme si vzpomněli na Boha. „Bože, jsme tu z velké části pro Tebe, prosíme, vem si to do režie Ty. Ať v nás nehlodá pomyšlení, kolik jsme vybrali nebo nevybrali...“ Náhle se s námi dali do řeči

dva páni, byli milí a vtipkovali, a nakonec se jeden z nich zeptal: „Můžu se zapojit do sbírky?“ K naší radosti vytáhl ten milý pán z pouzdra krásně zakroucený hudební nástroj, myslíme si, že to byl trombon, a začal hrát koledy. A vstupní brána do zahrady a celé Jungmannovo náměstí jako by najednou ožily. Lidé se s úsměvem ohlíželi, ulehčovali svým srdcím a zatěžovali tříkrálovou kasičku...

Jenda a Mája K.

Organizování sbírky

Starost s organizací Tříkrálové sbírky 2005 je již minulostí. Je fakt, že příprava začíná již v říjnu předchozího roku. Hledají se vedoucí skupinek koledníků, pak se o pokynech vydávaných Arcidiecézní charitou informuje na různých úrovních i o smyslu a zaměření sbírky. S tím souvisí také i nezbytná administrativa (sbírka je povolena orgány státní správy) – od evidence s vydáváním průkazů vedoucím skupinek koledníků, zapečetěných pokladniček na podpis, propagačních materiálů až po vrácení plných a nepoškozených pokladniček s penězi. Na letošní sbírku se v naší farnosti přihlásilo celkem 13 vedoucích skupinek. Koordinátor sbírky zajistil vše potřebné v sídle ADCH, Londýnská 44, a dopravil vše potřebné do Klubu k vyzvednutí. Ačkoliv akce byla řádně zajištěna, nastala komplikace, když tři vedoucí skupinek se ani ve dnech konání sbírky (a to letos se vybíralo celý týden) neohlásili a kasičky si nevyzvedli. Naopak někteří koledníci vraceli plné kasičky a vyzvedávali si další prázdné a znova vyšli do ulic. Všem zúčastněným patří upřímný dík.

Mirek Kotland

Zpívání na náměstí

Již pravidelně po několik roků se schází farníci na jedno odpoledne v lednu v rámci Tříkrálové sbírky, aby společně zpívali koledy na nároží kostela na Jungmannově náměstí a oslovovali kolemjdoucí s prosbou o příspěvní na sociální programy České katolické charity.

První písně jsme zpívali pouze s kytaristou Jirkou, ale během hodiny se postupně přidaly klávesy (Markéta Lutková), Petr Lutka s druhou kytarou a Vítka s flétnou a přišla i Eva Jiranová s houslemi. Zpěv koled doprovázený hrou na nástroje zněl velmi přesvědčivě. I bratr Michal s námi vydržel zpívat dlouhou dobu. Po malém občerstvení a již za tmy šli téměř všichni zpívat ještě na celou hodinu znova.

Myslím, že i Pražané byli letos štědrější, k čemuž jistě přispělo vědomí, že mnoho lidí, i když daleko od nás, trpí následkem přírodní katastrofy.

Koledníci z naší farnosti vybrali celkem 58 886,50 Kč. Z toho farní charita obdrží 65 % na sociální projekty.

Děkujeme všem ochotným koledníkům, malým, mladým i starším, všem muzikantům a zpěvákům, kteří svojí účastí dokázali dělat něco neobvyklého až bláznivého, jako byl celý život Ježíše Krista ve své době. Zvláštní dík patří Mírkovi Kotlandovi, který organizačně zajišťoval sbírku v naší farnosti.

L. Jirsová

Letošní výtěžek sbírky v celé pražské arcidiecézi je 2 857 696,00 (kasičky). Kromě využití na sociální programy ve farnostech bude část odeslána na pomoc jihovýchodní Asii, na dva projekty v pražské diecézi (domácí pečovatelská a ošetrovatelská služba v Praze, Dům pro seniory v Třebotově).

Kde se nejvíce vybralo v naší diecézi:

	Farnost	
1	Matky Boží před Týnem, Praha 1	178 360,50
2	ADCH-Londýnská 44, Praha 2	162 643,50
3	sv. Prokopa, Praha 3	90 570,00
4	sv. Františka z Assisi, Praha 4-Chodov	74 780,00
5	Panny Marie Sněžné, Praha 1	58 886,50
6	Neposkvrněného Početí P. Marie, Praha 10-Strašnice	56 858,00
7	sv. Václava, Praha 5	48 763,50
8	škola Ječná (33)	43 273,00
9	sv. Norberta, Praha 6-Střešovice	40 080,50
10	sv. Tomáše, Praha 1	40 018,50

Z FARNÍ KNIHOVNIČKY

Tři knihy o odpuštění

Petr přistoupil k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ Ježíš mu na to odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“ Mat 18,12-22

Potřebu odpouštět druhým vysvětluje Ježíš dále na příkladu dvou služebníků. Podobenství o odpuštění peněžního dluhu je jistě platné stále, ale kdy se dostaneme do situace, že takto můžeme zachránit bližního před vězením? V uvedených knížkách najdeme řadu příkladů, se kterými se v dnešním životě běžně setkáváme.

Schopnost odpuštění má velký význam pro dobré mezilidské vztahy v každém společenství. Nejtěžší je odpouštět opakovaně, když se jedná

o blízkého člověka, manžela, rodinu, přátele, kteří nám svým chováním ubližují stále znovu a znovu.

Kromě umění odpouštět se při čtení knih můžeme také naučit chovat se k druhým tak, abychom je nezraňovali, abychom je nestavěli do pozice, která z jejich strany vyžaduje odpuštění.

Józef Augustin: Křivda, odpuštění, smíření Karmelitánské nakl. 2000

Kniha se zabývá především zraněními, která jsou způsobena blízkými osobami v období dětství a dospívání. Křivdy prožité v tomto období mohou člověka poznamenat a ovlivňovat jeho chování na celý život. „Uzdravení může být velice nesnadné. Jedná se o proces, který může být velice složitý a může trvat i několik let. Zahrnuje citovou oblast i duchovní rozměr, a proto vyžaduje jak psychické úsilí, tak víru a důvěru v Boží milost.“

Jaro Křivohlavý: Pozitivní psychologie Portál 2004

Odpouštění a smířování je jedním z kladných aspektů lidského života, kterými se zabývá pozitivní psychologie. V knize se nemluví výslovně o Bohu, potřeba odpuštění a jeho blahodárné účinky na mezilidského vztahy je zkoumána na základě psychologických dotazníků a statistik, je citována řada výzkumů a vědeckých knih. Přesto je kniha čtivá i pro laiky, kteří nechtějí odpuštění vědecky studovat, ale chtějí žít se svými bližními v míru a v pokoji. Kromě odpuštění se zabývá také dalšími pozitivními stránkami lidského života. Dvě rozsáhlejší kapitoly jsou věnovány naději a radosti. Řada dalších oblastí, kterými se pozitivní psychologie zabývá, je uvedena jen ve stručném přehledu (například láska, přátelství, moudrost, sebeocení, vděčnost).

Lewis B. Smedes: Odpusť a zapomeň Návrat domů 2004

Pokud chceme opravdu odpustit, procházíme čtyřmi etapami: Nejprve cítíme bolest, když nám někdo ublíží. Pak přijde zlost, kdy stále vzpomínáme na utrpenou křivdu a třeba se snažíme ji nějak oplatit. Třetím krokem je uzdravení, kdy vidíme celou událost a svého bližního v novém světle. Na závěr může přijít setkání, kdy navazujeme s člověkem, který nám ublížil, nový uzdravený vztah. To už nezávisí jenom na nás, ale také na druhém člověku. V knize je zdůrazněna potřeba Boží milosti, bez které nedokážeme druhým opravdu a upřímně odpustit.

Z farní knihovničky vybral František Jirsa

MYŠLENKY

Láska nám dává víru v druhého člověka a vrací nám i víru v sebe.
Přestaňte se počítat a nehleďte jistotu v množství!

DOPORUČUJEME

Přednášky nejen pro seniory v Pastoračním středisku sv. Vojtěcha v 9:30:

St 16. 2. – Řád premonstrátů – P. Mgr. Gereon Tomáš Biňovec OPraem.,

St 2. 3. – Salesiáni Dona Boska,

St 16. 3. – Prohlídka Arcibiskupského paláce.

Kostel sv. Ignáce, Karlovo nám. – Čt 17. 2. v 15:30 – historie kostela sv. Ignáce – Mgr. P. Nevímová Ph.D. – historička.

MYŠLENKY

You don't need to see the way if you follow the one who is the way.

Nemusíš vidět na cestu, když následuješ toho, kdo je cesta.

Je-li někdo zamilován sám do sebe, má alespoň tu výhodu, že nemá mnoho soků.

MIKROmasopustní příběh:

Krásná a odvážná dáma kdysi udělala slavnému spisovateli G. B. Shawovi nabídku, aby spolu zplodili ideální dítě. Prý bude krásné po ní a moudré po něm. Shaw odpověděl: „A co když bude hloupé jako vy a ošklivé jako já?“

MINImodlitba slavných lidí (Jan Karafiát):

Pane, dej nám takové srdce, abychom neměli proti nikomu ničeho, abychom po všech toužili a radovali se jeden z druhého.

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník.

Z CÍRKVE

Pozvání k naději 2005

O ekumenickém setkání s mottem Pozvání k naději 2005 jste se mohli dočíst již loni v zářijovém a také v prosincovém čísle Sněženky. Přípravný výbor hledá rodiny, které by mohly nabídnout návštěvníkům ubytování. Prosíme, pokud patříte mezi ně, přihlaste se na faře (osobně, telefonicky, písemně, e-mailem). Uveďte jméno, adresu, kontakt a počet osob, které byste mohli ubytovat. Jak bylo uveřejněno v prosincovém čísle, „ubytování“ obnáší: v pátek 17. 6. – ubytování a večere v rodině; v sobotu 18. 6. – snídaně v rodině, podle možnosti doprovod hostů na místo, kde bude celodenní program; v neděli 19. 6. – snídaně v rodině, opět podle možnosti doprovod hostů na bohoslužby.

Děkujeme za spolupráci.

Lucie Vorlová

Setkání Fatimského apoštolátu se koná v sobotu 26. 2. 2005 v areálu františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné.

Program: 14–17 hodin přednáška s diaprojekcí: „Pravda o Fatimě“ (P. Mgr. Pavel Dokládál z Koclfrova), modlitba sv. růžence, mše sv. s obnovou zasvěcení.

Ing. Josef Adámek

31. oddíl 60. střediska LUX hledá nové členy!!!

Holky (Světlušky) od 6 do 12 let, kluky (Vlčata) od 6 do 12 let, skauty a skautky od 13 do...

Co je vlastně skaut? Učí hravě všechny děti školního věku, jak správně žít křesťanským životem, jak se lehce vyznat v přírodě – v celém světě!!!

Každý měsíc pořádáme výpravy do přírody, měst a pořádáme hry a tábory...

Najdete nás na Vyšehradě (proti probošství).

Bližší informace: <http://www.sweb.cz/stredislo-lux>, Eva Geová: 732 818 767, eva.ge-lux@centrum.cz, Jiří Petrus: tel. 296 230 004

Schůzka skautek: pondělí 16.30–18.30, skautů: úterý 16.30–18.30, Vlčat: středa 16.30–18.30 a Světlušek: čtvrtek: 15.30–18.00.

(Pokud chcete informace ode mne, tak ministruji každou neděli na dětské 10:15, a někdy i v 11:30, mobil: 604 668 189.)

Se skautským pozdravem

věrná skautka Barbora Macková

HUMOR

Můj Pane, myslím, že na mne můžeš být pyšný. Zatím jsem dnes nezhřešil, nezaklel, neublížil živému tvorů, neměl nemravnou myšlenku ani touhu. Jsem ti za to velice vděčný. Ale za pár minut musím vstávat, a pak asi budu opravdu dost potřebovat tvou pomoc!

HISTORIE

Jan Hus a krize pozdního středověku

O přednášce Petra Alkantary OFM, 20. 1. 2005

Husovská otázka je, jak se zdá, tématem trvale živým a inspirativním, k němuž je dobré se vracet pro pochopení duchovních dějin národa. Tematicky navazovala přednáška P. Petra Alkantary na nedávnou přednášku P. Petra Koláře SJ, o níž jsme rovněž referovali. Ukázala však také, jak rozdílné cesty mohou vést k jednomu cíli, je-li jím poznání pravdy.

P. Alkantara podal soustavný a historicky utříděný výklad, poskytující s laskavým pochopením pohled na historické události, osoby i na kořeny,

z nichž vyrostla Husova osobnost i jeho učení a názory. Podrobně se pak zabýval průběhem i výsledky kostnického koncilu, a to nejen vzhledem k Husovi.

Postava samotného Husa vždy zůstává z církevního hlediska do určité míry problematická včetně postoje, který k němu zaujmeme. Hus se pod vlivem Wiklefovým nepochybně odchýlil od církevního katolického učení a lze říci, že Husova představa církve a jejího života by těžko obstála i z dnešního hlediska pokoncilní doby. Týká se to jak představy církve coby sboru předem vyvolených, tak i dalších bodů týkajících se svátostí a eucharistie, kde ovšem Hus na rozdíl od anglického mistra nejspíše zaujímal kompromisní stanovisko, které nepopírá skutečnou přítomnost Krista v Eucharistii, není však slučitelné s katolickou naukou o transsubstanciaci. Husova snaha netýkající se přímo věroučných otázek a směřující k očišťení církve od řady pohoršujících nešvarů, jimiž v této době hlubokého úpadku trpěla, zůstává ovšem Husovou hlavní a nepochybnou zásluhou.

Hus tedy hájil před koncilem s tvrdošíjným a upřímným přesvědčením to, co považoval za nejlepší pro církev, a tuto svou pravdu postavil – a to mu na koncilu přitížilo – nad obecné učení církve. Z tohoto hlediska byl soud nad Husem a jeho odsouzení legitimní a je ironií, že přitom sama legitimita koncilu nebyla bez problémů. V Husově postoji, mimo jeho vlastní přesvědčení, mohly však hrát roli patrně i další ohledy, zejména snaha nezklamát případným odvoláním či kompromisem radikálně naladěné domácí stoupence a příznivce, kteří ho do Kostnice přišli podpořit. Je tu patrné, že celý Husův případ byl součástí širšího dějinného směřování, jímž se české země od počátku 15. století ubíraly a které směřovalo ke svému rozuzlení v husitských válkách.

Odsoudit Husa pouze z věroučného pohledu v duchu kostnického koncilu je ovšem dnes, po bezmála šesti stech letech, poněkud jednoduché a povrchní: nelze nevidět Husův nejlepší úmysl a snahu po tak potřebné obnově života církve, která převážila nad věroučnou pravověrností. A kdo z nás je si tak jist svou pevnou vírou, aby Husa soudil spolu s koncilem?

Bůh, který je Láska, nás ústy Ježíšovými učí čemusi jinému: Nesuďte, abyste nebyli souzeni, jakou měrou měříte, takovou bude naměřeno i vám. Nejsme, nebo bychom rozhodně neměli být samozvanými mstiteli Božího zákona – takoví tu ostatně už jednou byli. Přenechejme soud tomu, komu skutečně náleží – Bohu. A na nás je, abychom v lásce přijímali a odpouštěli, neboť k tomu nás Pán s láskou stvořil a to od nás také očekává.

A to je i klíčem k pochopení Husovy postavy, tohoto velkého idealisty, jehož velikost i tragika je nedílnou součástí obrazu doby, v níž žil.

J. J. Outrata

Nazdárek, děti,

víte, že já v únoru slavím takové malé narozeniny? 1. února to je přesně rok, co jsem k vám přiletěl poprvé na „dětskou“ mši. To to letí...

V minulé Sněžence jsem vám slíbil, že vám budu vyprávět o Svatém Františkovi, takže začínám...

Vyprávění druhé:

FRANTIŠEK POTKÁVÁ NEMOCNÉHO ŽEBRÁKA

JEDNOU SE FRANTIŠEK PROCHÁZEL A BYL TAK ZAMYŠLEN, ŽE VŮBEC NEDÁVAL POZOR, KUDY JDE. NAJEDNOU SE PŘÍMO PŘED NÍM OBJEVIL JEDEN NEMOCNÝ ŽEBRÁK A VOLAL NA FRANTIŠKA:

„SMILUJ SE, MLADÍKU! DEJ MI NĚCO!“

FRANTIŠEK VZAL SVŮJ MĚSÍC A ŠEL HO PODAT NEMOCNÉMU DO RUKY.

„NEDOTÝKEJ SE MĚ, MLADÍKU! NAKAZÍŠ SE A BUDEŠ NEMOCNÝ JAKO JÁ!“ KŘÍČEL ŽEBRÁK NA FRANTIŠKA. ALE FRANTIŠEK VZAL BEZE STRACHU JEHO BOLAVOU RUKU DO SVÝCH DLANÍ, PODÍVAL SE NA NI A ŘEKL: „TO JE TŘEBA OVÁZAT!“

„NEMÁM ŽÁDNOU VODU ANI OBVAZ,“ NAMÍTNUL NEMOCNÝ.

FRANTIŠEK RYCHLE UTÍKAL DOMŮ. POPADL DEKY, OBVAZY A JÍDLO, ZASE SE VRÁTIL ZPÁTKY A CELÝ DEN SE STARAL O NEMOCNÉ.

Otázky:

- Jestli už chodíš do školy, umíš si povídání o Františkovi přečíst sám?
- Už jsi někdy zkoušel zavázat někomu ruku obvazem? Zkus to!
- Co všechno potřebuje člověk, který nemá vůbec nic, jako žebrák z příběhu?
- Byl jsi teď v zimě nemocný? Co tě nejvíc při stonání potěšilo?

Tak za čásek!

Váš Lucián

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

denně: 17:30 modlitba růžence

čtvrtek: 19–20 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM u PANNY MARIE SNĚŽNÉ Únor 2005

5. 2.	So	14:00	Rekolekce SFŘ (otevířeno všem)	
6. 2.	Ne	14:00	Shromáždění SFŘ	
7. 2.	Po	19:19	Zpívání s kytarou (doprovází Lutkovi)	Klub
9. 2.	St		Popeleční středa – postní den	
10. 2.	Čt	19:19	Beseda s písničkami: Jaroslav Hutka	Klub
11. 2.	Pá		Světový den nemocných	
		16:30	Setkání výtvarníků	
13. 2.	Ne		1. neděle postní	
		10–12	Prodej křesťanských knih	Klub
15. 2.	Út	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
16. 2.	St	14:30	Přednáška s diap.: Itálie – RNDr. O. Bartušek (UKŽ)	Klub
		18:30	Večery ve středu (pro mládež pořádá ADCM)	Klub
		19:00	Katecheze pro dospělé (sraz před farou, každou další St)	
17. 2.	Čt	19:19	Setkání redaktorů Sněžanky	Klub
20. 2.	Ne		Sbírka „Svatopetrský haléř“	
22. 2.	Út	19:19	Setkání s přáteli nejen z farnosti	Klub
23. 2.	St	18:15	Beseda se zastupiteli MČ Praha 1	Klub
24. 2.	Čt	18:30	Projekce filmu A. Tarkovského: Stalker (Střed na okraji o.s.)	
25. – 27. 2.			Bibliodrama v Kolíně	
26. 2.	So	14–17	Setkání Fatimského apoštolátu	refektář
		16:00	Mše svatá	kostel
27. 2.	Ne	14:30	Shromáždění SFŘ - rodiny	refektář
3. 3.	Čt	19:19	Prof. Jaro Křivohlavý: Odpouštění (přednáška s besedou)	Klub

Křížové cesty v době postní: pátek a neděle v 17:15 hod.

Farní úřad, Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz

úřední hodiny: Po, Čt 14–16:30, Út, Pá 9–11:30

Aktuální informace najdete na internetových stránkách www.pms.ofm.cz.

Adresa redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz. Uzávěrka příštího čísla je 15. 2. 2005 (pro Arcidiecézní zprav. 12. 2.).

Náklady na vytištění jsou 10,- Kč. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.